

Trong câu chuyện gia đình hôm nay, chúng tôi xin trình bày tài liệu quan hệ giữa mẹ chồng và nàng dâu. Để hiểu tại sao các bà mẹ chồng thường thấy khó chấp nhận con dâu, và giữa người con dâu với mẹ chồng khó có một sự hài hòa hiệp nhất, chúng ta hãy cùng nhìn vào tình huống của người mẹ trên đời sống con trai.

Mọi người mẹ nuôi dạy con một cách khác nhau. Cách nuôi dạy cũng như sự gần gũi của mẹ đối với một tình huống sâu đậm trên con, trong bài này chúng ta đặc biệt chú ý đến tình huống của mẹ đối với con trai. Là mẹ, quý vị có biết con cái nghĩ về mình như thế nào không? Nếu có con trai, quý vị có biết những đứa con trai đó nói gì về mình và mình có tình huống như thế nào trên đời sống con không? Tình huống của người mẹ trên con chúng ta không thấy rõ cho đến khi đứa con đã lớn. Lúc đó, cách con cư xử với người chung quanh và tình xử trí của con hoàn toàn khác nhau trong đời sống mới để lại tình huống của cha mẹ. Trong một bài trước đây chúng tôi có nói về hai mẫu người mẹ để lại tình huống tiêu cực trên con trai. Trước hết là những bà mẹ cứng rắn, nghiêm quy định đối với con trong gia đình. Những bà mẹ này thường tỏ ra những đứa con như nhóc, người cư xử của con sống, không dám tự mình quyết định điều gì. Không trở nên thành và không có đời sống tình cảm quân bình. Thứ hai là những bà mẹ quá cưng con trai, làm hết mọi việc cho con, sẵn sàng quên mình để chiều theo đòi hỏi của con. Kết quả là những người con trai này dù bao nhiêu tuổi cũng vẫn còn như một đứa trẻ, không có tinh thần trách nhiệm, không biết phân biệt người khác, cũng không có khả năng để đương đầu với những khó khăn trong đời sống.

Hôm nay chúng tôi sẽ nói về những mẫu người mẹ khác.

3 . Những bà mẹ quá yêu thương và một tình thân và tình cảm

Có những bà mẹ không như mẹ để tình cảm đến con những người tùy thuộc vào con, lúc nào cũng cần con yêu thương, chăm sóc, v.v. Những người mẹ này không giữ đúng vai trò làm mẹ những người mà sự thật là con. Mong con cái chăm sóc, quan tâm đến mình, đặc biệt là mong con trai yêu thương, lo lắng cho mình. Đây là điều thường xảy ra khi người mẹ bắt đầu bước vào tuổi về hưu và không có một hôn nhân hạnh phúc. Chồng họ như vì người cha trong gia đình vắng nhà quá lâu và quá thường xuyên, cũng có khi là người cha không yêu thương với con, bỏ bê gia đình; hoặc là người cha quá cứng rắn, hung dữ, say sưa, người cha đối xử với con, cũng có khi là vì người cha đã chết hoặc là bỏ con đi theo người khác. Trong những trường hợp này người mẹ thường tìm sự an ủi, và vui với con trai. Có người tìm tình thân với con một cách quá đáng, khiến con cảm thấy như mình là người có trách nhiệm đáp ứng nhu cầu tình cảm cho mẹ.

Khi người mẹ trông mong con trai đóng vai trò của người cha, người chồng trong gia đình là trông mong quá nhiều nơi con. Cha mẹ có trách nhiệm yêu thương, nuôi nấng và bảo bọc con; còn con cái có bổn phận vâng lời cha mẹ dạy bảo, phải giúp cha mẹ whenever mình có thể giúp được. Khi cha mẹ già yếu không thể lo, con cái có trách nhiệm chăm sóc cha mẹ. Tuy nhiên, cha mẹ không nên trông mong con cái bù đắp cho mình tình thương hay sự quan tâm mà mình không nhận được từ người bố mẹ đẻ. Những người con trai phải chăm sóc mẹ thay cho cha để thay mình quan trọng, có uy quyền trong gia đình và dần dần có thói quen mưu sinh trên những người chung quanh, như anh chị em và ngay cả người vợ của người đó nữa. Có người thì cảm thấy dễ dàng trong mối quan hệ với phụ nữ, vì họ là gánh nặng mình phải mang để đáp ứng nhu cầu cho mẹ, do đó không dám lập gia đình. Cũng có người khi có vợ thì trông mong vợ bù đắp những gì mình đã không nhận được từ mẹ khi còn sống trong gia đình. Tất cả những tâm lý phức tạp này đều ảnh hưởng đến hạnh phúc trong hôn nhân của người con.

4. Những người mẹ tự làm khổ mình Những bà mẹ này sống trong gia đình như là nô lệ hay người giúp việc. Họ nghĩ rằng làm mẹ là phải hy sinh tất cả. Họ không nghĩ đến thân mình, không ăn miếng ngon, không mặc áo quần đẹp. Khi mệt mỏi hay đau ốm cũng cố gắng làm việc, không chịu nghỉ ngơi. Họ luôn luôn hy sinh cho chồng con và hay buồn than vì nghĩ mình là người khổ nhất trên đời. Cái gì thì tốt thôi nhá, khó khăn nhất thì mưu sinh làm, làm mà phải nghĩ trong lòng. Con cái trong gia đình thường nghe mẹ than ngán thì dài; nghe mẹ khóc, mẹ than: than mệt mỏi, đau lưng, nhức đầu, nhức mắt vì phải làm việc quá nhiều. Nếu chồng con bảo đừng làm nữa, bà sẽ nói, không làm thì ai làm? Và bà sẽ tiếp tục làm và tiếp tục than. Những lời than đó hàm ý rằng vì chồng, vì con, để bố mẹ là vì con trai, mà bà phải khổ. Không ai trong gia đình làm gì cho bà mẹ này vui được. Con cho quà mẹ không nhận, nói rằng mẹ không cần gì cả. Rồi đi chơi mẹ không muốn đi. Lúc nào mẹ cũng trách vụ việc này việc kia.

Bà mẹ này thường làm cho con cái cảm thấy rằng mình sẽ có lỗi và làm cho mẹ thêm khổ nếu mình làm điều gì người mẹ không thích và việc điều mẹ mong muốn. Bà mẹ thường dùng ý thức tâm lý này để nắm quyền trên con, buộc con làm theo ý mình. Câu mà những bà mẹ này thường nói là: "Mày con coi, mẹ làm hết cho mày con mà mày con đâu có biết!" "Các con đừng nghĩ cho mình chứ đâu có nghĩ tới ai!" Hoặc nói: "Mẹ lo cho các con mà các con cảm ơn má như vậy sao?" "Mẹ mưu sinh con được để sung sướng nhưng đừng không thương tiếc cho các khổ như mẹ hồi trước thành ra mẹ mệt mỏi khổ!" "Vì thương con mà mẹ cố gắng chịu đựng ba con mệt mỏi năm nay, nhưng không biết là như vậy là mẹ có lỗi quá hay không!" "Nghe nói năm nay con không về thăm, thôi thì mẹ mong là con làm gì hay đi đâu đó cũng được vui vẻ, mẹ thì ngày nào cũng vậy thôi!" "Đi đâu thì hỏi bố hay sao không thấy gì về? Lúc này lo việc thì cho ai chứ đâu có việc cho mẹ nữa!"

Những người mẹ tự làm khổ mình thường nói với con những lời khiến con cảm thấy rằng dù

mình không làm điếu gì lạ, mình cũng làm cho mẹ khỏe. Sao có mẹ cả mình trên đời là để làm cho mẹ khỏe rồi. Mẹ cả này sẽ theo người con trai luôn cho đến khi trở nên thành, và lúc nào người con cũng cảm thấy mình có lợi với mẹ. Mẹ người mẹ này cũng hay nói với con những câu mang hai ý nghĩa. Ví dụ khi con quyết định điếu gì không đúng ý bà, bà sẽ nói: "Lúc nào mẹ cũng muốn con được sung sướng mà không hiểu sao con lại quyết định như vậy!" hoặc nói: "Đó là quyết định riêng của con, mẹ mẹ là con đã lớn, có thể tự quyết định cho mình, nhưng mà nếu con nghe lời mẹ thì con không làm như vậy." Mẹ người con trai trên 50 tuổi nói như sau: Mẹ tôi gửi đi những lời cho tôi mẹ tôi ba bốn lần. Bà than là tôi tôi nhiều quá, phải mà tôi không thì không tôi tôi vô lý như vậy. Bà muốn mẹ tôi lớn có ngày nghỉ, tôi đem gia đình vất vả cho bà vui, bà muốn nếu như món đồ bị mất cho chúng tôi. Nhưng mẹ tôi lớn vất vả như thế, tình thân và cảm xúc của chúng tôi phải mất thời gian sau mẹ tôi được chữa lành. Nhưng bà mẹ tôi làm khỏe mình bằng cách hy sinh cho chúng con quá đáng làm khỏe chúng con rất nhiều mà không biết.

5. Nhưng bà mẹ đức tài và hay chỉ trích con. Trái ngược với những bà mẹ tôi làm khỏe mình, nhưng bà mẹ đức tài khó tính cho con cái thấy rõ tính điếu khi nào nên quyên của mình. Khi có điếu không vâng ý, nhưng bà mẹ này không than khóc nhưng nói giận và la hét lên. Khi người mẹ đưa làm cho con đau đớn và tinh thần hay thất xác, sẽ tạo nên nỗi khiếm sợ ngấm ngấm trong con. Trong khi nhóm bà mẹ thì dùng nỗi sợ hãi hay tiếng khóc để điếu khi nào con thì mẹ người mẹ thì năm này dùng những điếu khác nhau: trừng phạt, nổi giận, cấm kỵ, hoặc yêu cầu mẹ cách dạy dỗ đưa cho con khiếm sợ. Thay vì nói: "Sao con làm cho mẹ khỏe quá vậy!" Bà mẹ này nói: "Tao sẽ làm cho mày khỏe!" Các bà mẹ đức tài khó tính thường nói thẳng và nói mạnh với con chứ không nói gay, nói bóng gió. Nhưng lại nói đó có thể ám chỉ con và khi nào con mang một cảm xúc điếu. Kinh Thánh dạy: "Sống chết tôi quyên của tôi... Lỗi tôi khiến lành giận như một cây sậy sống, song lỗi tôi gian tà làm cho họ nát tâm thần" (Châm ngôn 18:21; 15:4) Xin Chúa giúp chúng ta dùng lại nói để gây đau lòng tội lỗi và sự trở nên thành nỗi con cái, thay vì khi nào con khiếm sợ và làm cho tâm hồn con tan nát.

Điếu đáng sợ là những mẹ người mẹ chúng tôi vâng ý nên không biết mình là người mẹ như thế và cũng không biết mình để lại những hậu quả tiêu cực trên con cái. Các bà mẹ sống và xử sự theo bản tính tự nhiên và không nghĩ là mình làm khỏe con. Sao mẹ cả người mẹ không phải là niềm giới con cho mình những hậu quả đến thời nào đó con dần dần tách rời khỏi mẹ để trở nên, nhất là con trai. Điếu tốt nhất mà người mẹ có thể làm để khích lệ con trong tiến trình trở nên người trưởng thành, trở nên, là ý thức rằng đây con cái sẽ có điếu riêng và bằng lòng cho con dần dần tách rời cha mẹ để vui với hạnh phúc trong gia đình mới. Điếu này có thể khiến chúng ta đau buồn vì cảm thấy mất mát, nhưng nếu thật sự thấy con, chúng ta phải can đảm cho con lìa xa, không cần trở, không buồn than. Người con trai được mẹ khuyến khích bước vào điếu sống trở nên tin tưởng chính mình. Nếu chúng ta để con tự quyết định như người vâng điếu quan trọng cho cuộc đời, dù lúc khi có vâng như nguy hiểm, nhưng con sẽ thêm kinh nghiệm, sẽ nhận được chính mình và thấy rõ những trình của Chúa cũng như những tài năng, ân tứ Chúa ban cho mình. Nguyên tắc muôn đời của Thánh Kinh là: "Người nam sẽ lìa cha mẹ mà gắn bó với vợ mình và cả hai sẽ thành một xương thịt" (Ma-thi-ơ 19:5).

Minh Nguyên
Cḥng Trình Phát Thanh Tin Lành